

Lengyel-magyar kétnyelvű tablókiállítás

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Vendégek!

Budapest Főváros Önkormányzata nevében szeretettel köszöntöm Önöket itt a Városháza Parkban, ahol a történelem legnagyobb szovjetellenes felkelésének, az 1956-os forradalom és szabadságharcnak és előzményének, a poznani júniusnak állítunk közösen emléket.

A hatvanadik évfordulón, a lengyel-magyar szolidaritás évében a Nemzeti Emlékezet Bizottsága egyik legfontosabb külföldi testvérszervezetével, a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézetével, és Budapesttel együttműködve valósította meg a mai kiállítást, illetve ennek kísérő rendezvényét, a Városházán 17 órától kezdődő Emlékülést.

Az ezeréves lengyel-magyar sorsközösség különösen fontos fejezetébe nyerhetünk bepillantást a tárlaton, amelynek védnöki tisztét Főpolgármester úr örömmel vállalta, azonban hivatalos elfoglaltsága miatt, sajnos ma nem tud részt venni az eseményen.

A szabadtéri tárlatot 2016. november 15-éig lehet ezen a helyszínen, Budapest szívében megtekinteni, a lengyel félnek köszönhetően pedig Varsóban is látható lesz, a királyi vár előtti reprezentatív téren.

Kedves Vendégeink!

Ezeken a tablókon megelevenedik a történelem, s miközben tisztelettel visszatekintünk, mi is részesei, átélői lehetünk a hat évtizeddel ezelőtti sorsdöntő, a két nemzet összetartozását tovább erősítő heroikus hónapoknak.

Felidézhetjük azt a forró nyári napot, 1956. június 28-át mikor a poznani munkások az évek óta tartó megalázottság, az alacsony bérek ellen tiltakozva utcára vonultak.

A hatalom páncélos alakulatok bevetésével 48 óra alatt ugyan leverte a felkelést, azonban a lengyelek szabadságküzdelmét nem tudták meg nem történtté tenni, a hősiek áldozatvállalás nem volt hiábavaló. Poznannak fontos szerepe volt abban, hogy 1956. október 23-án Budapesten kirobbant a forradalom.

Sosem feledhetjük el, és a magyar társadalomban mélyen rögzült az a tény, hogy mennyire odaadóan vállalt szolidaritást a lengyel nemzet velünk a forradalom kitörésének első pillanataitól kezdve.

Van egy mondás: bajban ismerszik meg a barát. Nos, Lengyelország ezekben a drámai napokban megmutatta a világnak, mit jelent a barátság, mit jelent a magyar nemzettel a sorsközösség felvállalása.

Az egész országra kiterjedő pénz-, élelmiszer-, és gyógyszergyűjtési akció kezdődött, és 20 nap alatt, több mint 21 millió zloty gyűlt össze 1956 őszén, akkor, amikor az átlagfizetés nem érte el az 1000 zlotyt. Tízezrek adtak vért, tonnaszám küldték az élelmiszert, a gyógyszereket, a vérplazmát, a kötszert a Lengyel Vöröskereszten keresztül Magyarországra.

A forradalom alatt ez a lengyel vér számos magyar sebesült életét mentette meg, és ezt mi magyarok örökre megjegyeztük és hálásan köszönjük.

Poznanban és Budapesten, Lengyelországban és Magyarországon 1956-ban büszkeség volt lengyelnek, és büszkeség volt magyarnak lenni. Hatvan évvel később sincs ez másként.

A két nemzet közti összetartozás és áldozatvállalás emlékeit őrizzük méltón, mert olyan,- Európában is páratlan- érték ez, amely a 21. század történelmi viharáiban is át fog segíteni bennünket.

Szeretném megköszönni a magyar és lengyel szervezők áldozatos munkáját, mellyel létrehozták ezt a kiállítást, valamint külön köszönöm a Lengyelországból érkezőknek, hogy eljöttek Budapestre közösen emlékezni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!